

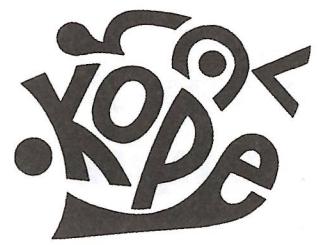
RACA

SCIJ

Ski Club International des Journalistes

Slovenska sekcijska novinarjev smučarjev

2008

**41. SREČANJE SCIJ SLOVENIJE -
DRUŠTVA NOVINARJEV
ŠPORTNIKOV SLOVENIJE**

KOPE - 3. do 9. februar 2008

Brez Joškota, a z njim v srcih

Čof!, je naredilo in sem padel noter, kot zrela hruška. Zaradi banalnega razloga: ker je moja boljša polovica - zaprisežena Koroščica. Pa ni bilo frke, toliko srečanj rače društine smo že pripravili skupaj (upam, da na zadovoljstvo večine), da eno več ne bi smelo biti problem. Le vreme nam mora biti naklonjeno ...

Za letošnje srečanje bi lahko rekli: v tretje gre rado. Za mojo malenkost pa ne bo tretjič ampak - prvič. Na Kopah s skiževci. Daljnega leta 1975 sem nosil esembe uniformo v ne tako oddaljenem Mariboru, leta 1986 se nam je družina povečala, pa spet ni šlo. A slednje srečanje je bilo res legendarno, saj smo ga vedno dobili pod nos, kadar smo kaj godrnjali, ko smo gostovali v kateri od nekdanjih bratskih republik. Pred 22 leti je bilo na Kopah res pasje. Mrzlo namreč. Vse je zamrznulo (tudi živiljenjsko pomembna vodovod in kanalizacija), a so k sreči mnoge grela - srca. Pri nekaterih parčkih, ki so se takrat zblžali, ta centralna greje še danes.

A dovolj o zgodovini. Letošnje srečanje bo zanesljivo prijaznejše, predvsem pa udobnejše. Že tretje leto zapored namreč prihajamo v nove objekte. Nov Lukov dom sicer še ni povsem končan (zlasti od zunaj), a tisto, kar potrebujemo, je nared (pravzaprav bo - ko to pišem, mlada lastnika Boštjan in Primož hitita z urejanjem nam nujno potrebnega diska). Če bo še vreme (in sneg), potem bomo preživeli še eno lepo srečanje.

Žal pa bo tokratno druženje tudi žalostno. V naših vrstah so lani zazijale velike vrzeli, saj so za vedno nehalo vijugati po zasneženih strminah Joško (Pirnar), Zvone (Zorko) in Džuro (Šmicerberger), konec leta pa še naturalizirani Slovenc Dražen (Ljubič), ki je dokazoval, da meja med Slovenijo in Hrvaško obstaja le v glavah politikov. In letošnje bo prvo srečanje brez našega Joškota. Takorek ne mine dan, da ga ne bi imel v mislih. Da ne bi imel v mislih vsega, kar nam je dal. In dal nam je neizmerno veliko. Je bilo videti, ko je lani na fešti ob štiridesetletnici vstopil v dvorano mariborske Arene in doživel dolgotrajen stopeč aplavz. Takrat smo ga videli zadnjič. Joškota ni več, a tisto kar nam je zapustil, bo trajalo in trajalo. Imeli smo srečo, da smo bili z njim, nam pa ostaja le, da nadaljujemo njegovo delo in ga prenašamo na mlaude, tako kot je on to počel z nami.

Uroš Šoštarič

DELO

Mercator

Program

Nedelja, 3. februar

Prihod račk v Lukov dom na Kopah - Pungart od 15. ure naprej. Ob prihodu dobrodošlica.

19.00 Otvoritev srečanja s pozdravnimi nagovori in dvigom zastave.

20.00 Večerja in veselo druženje v disku.

Ponedeljek, 4. februar:

... Prosto smučanje

13.00 Kosilo na terasi Grmovškovega doma.

18.00 Predstavitev razvojnih načrtov turizma na Kopah. Holzer pub Grmovškovega doma - koroška večerja.

... Veselo druženje v disku.

Torek, 5. februar:

... Prosto smučanje, lahko tudi v maskah - pust bo, namreč.

13.00 Kosilo na terasi Grmovškovega doma.

18.00 Večerni presenečenje, glasba, pust in ples.

Sreda, 6. februar:

9.30 Ogled proge in prevzem startnih številk

10.00 Start veleslaloma na progi Pungart.

Sobota, 9. februar:
... Prežalostno slovo

13.00 Kosilo na terasi Grmovškovega doma s podelitevijo medalj najboljšim v VSL.

15.30 Odhod v Slovenj Gradec, kjer si bomo ogledali galerijo in Roten turn, sprejel pa nas bo tudi župan Matjaž Zanoškar.

19.00 Večerja v Slovenj Gradcu. Tudi muzika ne bo manjkala.

Cetrtek, 7. februar:

... prosto smučanje (ali tekanje)

13.00 Kosilo na terasi Grmovškovega doma

18.00 Redni letni občni zbor - koroška večerja

... Žur

Petak, 8. februar:

11.00 Start teka

13.00 Kosilo na terasi Grmovškovega doma s podelitevijo medalj najboljšim tekačicam in tekačem.

19.00 Slavnostna večerja z razglasitvijo rezultatov v kombinaciji.

Sobota, 9. februar:

9.30 Ogled proge in prevzem startnih številk

10.00 Start veleslaloma na progi Pungart.

Žeri

V objemu Pohorja

Že pred desetletji dobro znan in uveljavljen zimsko turistični center na obronkih Pohorja spet postaja privlačen za domačine in tujce.

Smučarski center Kope leži na najzahodnejšem in najvišjem delu Pohorja in je od Slovenj Gradca oddaljen 16 kilometrov, dostopen pa je tudi iz Vuzenice v Dravski dolini. Že pred desetletji uveljavljena in priljubljena smučišča v zadnjih letih v večjimi vlaganji v turistično infrastrukturo in širjenjem prenočitvenih zmogljivosti ter posodabljanjem in dograjevanjem smučarskih naprav spet pridobivajo nekdanji sloves med domačimi in tujimi smučarji.

Najnovješa pridobitev je Lukov dom pod Veliko Kopo, ki je prenovljen in dograjen odpravljen vrat na voljo dvesto postelj, vse sobe pa so opremljene s TV sprejemniki in je v njih omogočen dostop do interneta. Lukov dom ima tudi dve konferenčni dvorani s popolno avdio in video opremo in restavracijo, kjer ponujajo pestro izbiro domačih jedi.

Ob vnožju Male Kope, 18 kilometrov iz Slovenj Gradca, stoji Partizanski dom, v katerem je na voljo 70 ležišč. Imajo še zunanj teraso in restavracijo, Partizanski dom pa je dostopen tudi z vuzeniške strani prek štirisečnice Kaštivnik.

Grmovškov dom ob vznožju Pungarta je od vlačnice Pungarta oddaljen le 50 metrov, v njem pa je prostora za prenočevanje za 70 gostov, restavracija jih lahko sprejme 120. Pred domom je velika sončna terasa, gostje pa se lahko zabavajo v Holcer pubu.

V bližini Grmovškovega doma, 100 metrov od smučišča, stoji apartmajsko naselje Kope, v katerem je na Kope urejena tudi proga za tek na smučeh, sankališče, smučarska sprejalna steza, z različnimi polgoni pa so poskrbeli tudi za deskarje na snegu in za najmajlajše. Smučarske naprave obra-

tajo vsak dan med 9. in 16. uro, na smučiščih Pungart, Sedlo in Malo Kopa je od srede do sobote med 17. in 21. uro mogoča tudi nočna smuka.

Smučarji lahko izberejo na stanitev neposredno ob smučiščih na Kopah ali pa v hotelih v Slovenj Gradcu ali Radljah ob Dravi. V vseh objektih je skupaj na voljo več kot 600 postelj.

Najnovješa pridobitev je Lukov dom pod Veliko Kopo, ki je prenovljen in dograjen odpravljen vrat na voljo dvesto postelj, vse sobe pa so opremljene s TV sprejemniki in je v njih omogočen dostop do interneta. Lukov dom ima tudi dve konferenčni dvorani s popolno avdio in video opremo in restavracijo, kjer ponujajo pestro izbiro domačih jedi.

Ob vnožju Male Kope, 18 kilometrov iz Slovenj Gradca, stoji Partizanski dom, v katerem je na voljo 70 ležišč. Imajo še zunanj teraso in restavracijo, Partizanski dom pa je dostopen tudi z vuzeniške strani prek štirisečnice Kaštivnik.

Grmovškov dom ob vznožju Pungarta je od vlačnice Pungarta oddaljen le 50 metrov, v njem pa je prostora za prenočevanje za 70 gostov, restavracija jih lahko sprejme 120. Pred domom je velika sončna terasa, gostje pa se lahko zabavajo v Holcer pubu.

V bližini Grmovškovega doma, 100 metrov od smučišča, stoji apartmajsko naselje Kope, v katerem je na Kope urejena tudi proga za tek na smučeh, sankališče, smučarska sprejalna steza, z različnimi polgoni pa so poskrbeli tudi za deskarje na snegu in za najmajlajše. Smučarske naprave obra-

sti, ki to želijo, pa se lahko na poligonu skozi igro tudi naučijo prvi korakov na smučeh.

Kope niso privlačne le, kadar so pokrite s snegom. V toplejšem delu leta so primerne za pohodništvo, nordijsko hodo, gorsko kolesarstvo ter vabijo planince, športnike, rekreativce in izletnike. Kope so primerena izhodiščna točka za pohode do Ribniške koče, mimo Črneg vrha, ki je 1543,5 metri nadmorske višine najvišja točka Pohorja, ter naprej do Ribniškega jezera. Zahtevnejši planinci bodo pot nadaljevali do Lovrenških jezer in Rogle.

Posebno ponudbo na Kopah pripravljajo za skupine, ki jim ponujajo programe izletov in piknikov, organizirajo oglede koroških znamenitosti, lahko se preizkusijo v paintballu, trekingu ali vožnji z gorskimi kolesi, namiznem tenisu, badmintonu, odbojki in drugih športih. Vse leto gostijo šole v naravi, tja prihajajo na priprave športniki, med dodatno ponudbo pa pričevajo tudi organizacije različnih izobraževalnih taborov.

Načrti za prihodnost so smeli: podjetje Vabo, ki ima razen nekaj zasebnih apartmajev v lasti enajst vse turistične objekte na Kopah, namerava širiti in izboljševati svojo ponudbo. Ob Grmovškovem domu naj bi takoj kmalu zrasla športna dvorana in nogometno igrišče, pa tudi staro stavbo samega doma naj bi v prihodnje zamenjal sodoben hotel s 150 ležišči in štirimi zvezdicami. Tudi v Športnem centru Pohorje iz Maribora, ki je pred devetimi leti kupil GTC Kope in danes skrbi za proge in smučarske naprave ob njih, nameravajo po večji naložbi v zasneževalni sistem in novo štirisedežnico. Kaštivnik nadaljuje s posodabljanjem naprav na slovenjgrškem Pohorju. Njihova naslednja večja naložba bo štirisedežnica Pungart, ki bo zamenjala dotrajano vlačnico, ta je zdaj ozko grlo na smučiščih na Kopah. V prihodnosti se velike naložbe obetajo tudi na bližnjem Ribniškem Pohorju, kjer naj bi v povezavi z Ribnico na Pohorju zagotovili 1500 novih prenočišč, med najdržnejšimi upi za prihodnost pa je povezava Ribniškega Pohorja s Kopami, pri čemer bi na Koroškem nastalo največje slovensko smučarsko središče.

McRACA

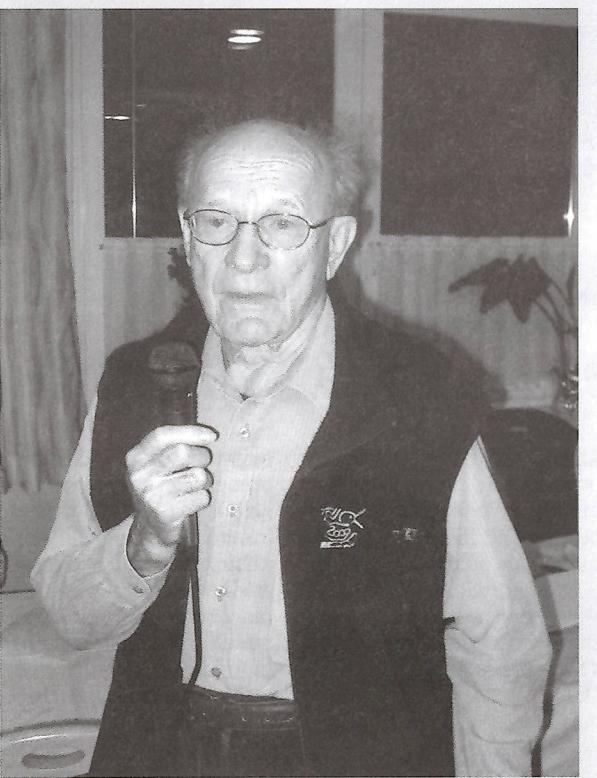
Joško Pirnar

V sivino (pa bi morala biti belina) predzadnjega marčevskega dne je za vedno odšel Joško Pirnar. Partizan, aktivist, novinar, gospodarstvenik, organizator, smučar, prijatelj. Veliko srce, odprt vsemu dobremu, naprednemu in lepemu ga je nenehno prigajalo k novim ciljem in nalogam. Sprva, v povojuhnih letih po direktivah, nato pa je vedno bolj iskal svoja pota. Demokrat po duši ni prenašal zamejenosti, neumnosti in aktivističnih puhlic, kot »nekoč bo lepše«. Nenehno se je trudil dosegati bolje in lepše iz dneva v dan, kjer koli že je bil in kar koli že je delal.

Še kot partizanski kurirček je spoznal, kaj je tovarištvo. Po osvoboditvi je začutil, da ga osvobaja predvsem znanje, vedenje. Enoletni zvezni gospodarski tečaj ni bil dovolj za vse, kar je začutil, da potrebuje. Ob delu je končal ekonomsko fakulteto. Spoznal je moč pisane besede, postal novinar in žal že nekdanji Gospodarski vestnik je bil tudi in predvsem njegov otrok. Samo poročevalstvo ni dovolj, potrebno je analitično ocenjevati minulo in argumentirano nizati možnosti za nove odločitve, je poudarjal. Pod njegovim urednikovanjem so tako prišli do besede tudi mnogi strokovnjaki s svojimi pogledi, tudi takimi, ki niso bili skladni s takratno uradno politiko.

»Ljudem je treba prisluhniti, se z njimi pogovarjati, o težavah in rešitvah se je treba dogovarjati,« je često dejal. Ni čudno, da je bil dejaven v takratni SZDL, najširši družbenopolitični organizaciji, ki je vse bolj dopuščala mnoštvo pogledov. Potem, ko so prevzeli vodenje GV mlajši kolegi, je vodil občinski odbor SZDL Bežigrad. Kot predsednik verske komisije je imel tudi stalne pogovore z duhovniki in sodobna cerkev ob današnji Dunajski cesti je zrasla tudi z njegovim prizadevanjem in prislovično, moraže že v zibko položeno dolenjsko diplomatsko spretnostjo.

Veliko tega je potreboval tudi pri vodenju takratne velike Mladinske knjige, sistema, v katerem so bili še tiskarna, prodaja in koprodukcija. Tu je delo predvsem usmerjal, povezoval načrte posameznih področij in predstavljal firme navzven, v posamezne odločitve pa ni posegal.

nik, kasneje pa tudi njegov predsednik. S svojo modrostjo, poštenostjo in neposrednostjo si je pridobil velik ugled.

Ob tem, da je bil tudi dober in srčen smučar, mu je srce vseskozi bilo po novinarsko. Zato je bil tudi zraven pri ustanovitvi SD Novinar (1957), kjer je bil najprej tajnik in malo pozneje tudi predsednik. Polnega četrti stoletja je vodil Novinarja, ki je prav v tem času postal veleklub. Ne samo po množičnosti, ampak tudi po tekmovalnih uspehih, ki so prek dosežkov njegove hčerke Nine in Andreja Ranta dosegli vrhunc neponovljivostjo Andreje Leskovšek, Roka Petroviča in Mateje Svet. A tudi sam je bil neponovljiv. Vse do poznih let je tekmoval, še lani je v tekmovalnem dresu in s smučkami na nogah pretekel partizansko progo na Blokah (pri osemdesetih!), tako »mimogrede« pa je bil gonilna sila v smučarski sekcijski društvu slovenskih novinarjev in tudi pri ustanavljanju novejšega Društva novinarjev športnikov Slovenije. Znal je pritegniti mlajše kolege, razdeliti naloge in odgovornost, pomagati z izkušnjami in pohvaliti: »To ste pa dobro naredili«. Skratka – bil je enkraten.

Boštjan Pirc
Uroš Šoštarič

Odprt in zazrt v svet se je pred dobrimi petdesetimi leti hitro in polno odzval pobudi francoskega kolega Gillesa de la Rocqua, ki je v obdobju hladne vojne in železne zavese osnoval mednarodno organizacijo poklicnih novinarjev smučarjev SCIJ. Ta je s svojimi svetovnimi srečanjimi omogočala neposredne stike stotinam novinarjev z vseh koncov sveta, spoznavanje dežel in ljudi, izmenjavo mnenj in stališč ter prijateljevanje med kolegi. Joško, ki je »zgredil« samo prvo mednarodno srečanje tega združenja leta 1955 v francoskem Meribel-les-Alluesu in zadnjega leta (spet v Franciji, v Font Romeu) je bil vseskozi eden od stebrov tega mednarodno uglednega prijateljstva poklicnih novinarjev, ki so presegali blokovske delitve. Tako ugleden in spoštovan, da je postal najprej podpredsed-

Dear members of SCIJ Slovenia,

I sent you and of course Josko's family my deepest condolences with the passing by of Josko Pirnar. I will remember Josko as one of the most admirable members of SCIJ, the grand old wise man, always present, almost always on skies, always happy to present his country to the world, tasting nice wines from Slovenija, always friendly.

I will remember Josko as one of the best contacts in SCIJ and I was very touched when he told some stories from his period as Partizan in your history. It was after I paid a visit to some skiresorts in Slovenija and visited a hidden valley where the Partizans built a hospital during their struggle against the enemy.

I keep in mind the good memories of Josko, one of the pillars under SCIJ.

Ciao Josko and thanks!!

Peter Daalder

Chers amis de Slovenia

C'est pour moi un triste moment de savoir que Josko nous a quitté. Il a été un bon et très cher membre, président et honoraire membre de notre Club. Donné de ma part mes très tristes condoléances à sa famille et aussi à tous vous, la famille de SCIJ Slovénie.

Montse Campana

I feel sad for Josko not to be around us anymore. But, in the same time, I feel happy that he passed away in a so delicate manner. My compassion and warm thoughts to his family - I had his wife a few times at the phone in the past - and to the Sloven Club of SCIJ.

Michel Rochat

Dragi prijatelji slovenskega SCIJ-a,

Zdi se mi, kot da bi z Joškom preko gora odletel tisti najlepši SCIJ, ki me je pred leti očaral in osvojil. Joško je bil trden kot skala in prijazen kot potok, vedno me je sprejel z nasmehom, lepo besedo in, če sem ga vprašala, z dobrim nasvetom. Moj najlepši spomin s SCIJ-a je slika na večer, ko sem bila izvoljena za predsednico: v rokah imam košat šop vrtnic, ob strani pa Joškota. Kako srečen trenutek! Bil je prijatelj, ki je bil vedno pripravljen bodisi za smuk kot za klepet, ki se ni nikoli silil v prvi plan, ki je vedno minimiziral svoje težave, ki mi je dal čutiti bližino brez vsiljivosti, topilino brez napora, gotovost brez obveznosti. Bil je prijatelj in v zameno ni hotel ničesar. Bil je preprost in istočasno gospoški. Nobeden ne bo prevzel njegovega mesta in praznina bo huda. Tudi SCIJ ne bo več isti. Potrudimo se, da ga ohranimo vsaj v mislih in v željah takega, kot nam ga je on začrtał.

Ivana Suhadolc

We send our deepest condolences to Josko's family and to the Slovenian SCIJ, united with the hope that the place chosen by Josko to carry on with his path is covered with snow and strewed with ski slopes!

Miguel Aquiso

I am so sad to hear of Josko's passing. He was a very fine man in every way, and I was proud to number him one of my truest friends in SCIJ. Please pass to everyone there our condolences and sympathy. We in Ireland will also miss him keenly.

Patrick Kinsella

Dragi Joško,

obračam se neposredno nate, ker upam, da lahko bereš te vrstice. V SCIJ-u, kjer sem imel čast, da sem te spoznal, sem srečal veliko kolegov in kakega prijatelja. Ti si bil eden od slednjih in nikoli te ne bom pozabil. Manjkali mi bodo twoja gosposkost in prijaznost, twoja obzirnost in tvoj preprosti in globoki pogled. Veliko nas danes žaluje za tabo in se te spominja.

Roberto Micalli

Svaki odlazak na Susrete za mene je značio divne jutarnje razgovore sa Joškom, uvek je imao novi doživljaj i osmeh, umeo je da prepozna i oseti svu lepotu i radost življenja i novinarstva, skijanja.

Teško je što uvek najbolji odlaze, a samo veliki i otvoreni ljudi umiru u snu.

Uz svo dužno poštovanje upućujemo naše najdublje saučešće porodicu i SCIJ Slovenije.

Dubravka Duca Markovic u ime SCIJ Srbije

Drage kolege,

u ime, ne samo novinara skijaša BiH nego i svih skijaša, koji su poznavali Joška a u Bosni ih, posebno na Javorini, nije bilo malo, izrazavamo duboku sućut porodicu i vama, Joškovim skijaškim suborcima. Ostat će velika praznina na startnoj listi superveterana i ne samo na startnoj listi.

Vaši Momir Jelovac i Grazia Goio

I first met Josko at Park City, he was president of this curious and fantastic club of Scij which I was discovering ... For years, I perceived his great and warm personality from a little distance ... The last time I met him in Bansko, the great man fell off the icy narrow track in the woods and was on his age (!) hanging from the track above an extremely steep slope. Passing by, I helped him back on the track and on his legs. His eyes expressed all a good guy can contribute to humanity ...

For the rest, no comment, just a warm thought ...

Tom Scheck, dutch team

Josko war nicht nur ein sympathischer, kenntnisreicher und zuverlässiger Kollege, sondern auch ein hervorragender internationaler Präsident, der den SCIJ im Sinne von Gilles führte. Er war eine große Bereicherung für den Club und hat deutliche Spuren in der Geschichte des SCIJ hinterlassen. Josko wird vielen fehlen.

Im Namen der deutschen Sektion des SCIJ und unseres Präsidenten Klaus Spathe übermittel ich Dir und Deinen Kollegen vom SCIJ Slovenien sowie Joskos Familie unser herzliches Beileid.

Euer Siegfried Löffler

Josko should be an example for all of us, thinking of his presence every year for such a long period and the way he has been involved in Scij destiny.

With all our friendship and regards to Josko family.

Renaud Richebé, French Scij General Secretary.

Zvone Zorko

Lani je naše novinarske vrste zapustil določeni novinar in urednik Zvone Zorko, čigar poklicna pot je bila veskozi povezana z Radiom Ljubljana. V njem je deloval na domača vseh časnikarskih področijih in na vsebinsko zelo raznovrstni ustvarjalni paleti od gospodarstva, zunanje in notranje politike, dopisovanja iz tujine ter seveda uredniškega dela. Trajno se je zapisal v radijsko zgodovino kot večletni urednik Radijskega dnevnika, pozneje pa predvsem kot zelo uveljavljeni poročevalci in komentator z avstrijskega Koroškega, kjer je temeljito proučeval usodo naše slovenske manjštine in njene velikokrat mukotrpne zavzetosti za narodno in kulturno preživetje. Tu je Zorkov ustvarjalno novinarski delež najbolj tehten. Svojo ustvarjalno pot je sklenil kot sodelavec uredništva zunanjepolitičnih oddaj.

Zvone Zorko je bil tudi eden najbolj aktivnih in zagretih članov našega in mednarodnega smučarskega življenja novinarjev. Slednjemu je dal poglaviti pečat znamenitosti francoski žurnalista, vsestransko kultivirani in razgledani mož Gilles de la Rocque, ustanovitelj mednarodnega smučarskega združenja in njegova dolgoletna duša. V krog prvih članov te združbe je sodil tudi Zvone Zorko,

Ciril Stani

Djuro Šmicerger

V začetku šestdesetih let minulega stoletja je mlad novinar – pripravnik odslužil vojake. Tisto jutro, ko se je vrnil v Ljubljano, je najprej odšel v svojo redakcijo pozdravil kolege. Po nekaj urah in kozarcih dobrodošlice v bližnjem bifeju je vprašal, če ga lahko kdo pelje domov v manjši kraj blizu Ljubljane. Jaz te bom, je rekel prijazno urejen moški srednjih let, nakar ga je s svojim fičkom, takrat smo imeli pač take automobile, odpeljal domov.

Novinar začetnik je bil avtor teh vrstic, urejen moški pa njegov šef, glavni in odgovorni urednik takrat še ljubljanskega dnevnika Djuro Šmicerger.

Naš Djuro je bil pač take vrste človek, dober, prijazen.

Tak je bil bržkone že v mladosti kot najprej partizanski časnikar, nato pa med dru-

Janez Čuček

Organizatorji?

Za dobro počutje vseh račk bo na Kopah skrbel ekipa že preverjenih organizacijskih kadrov z eno samo izjemo. Nežnejšemu spolu: Ingrid, Marjeti, Meti in Urški se bo tokrat pridružila še »ognjena slovenjegrška strela«, ki sliši na ime Mateja (je Delova koroška dopisnica) in ki je po mladostni zaljubljenosti v zasnežena pobočja smučke postavila v kot, a se je vseeno z veseljem odločila, da nam bo pomagala. Če bomo vztrajni, si bo morda premislila in bo spet stopila na dilce. Moški del organizatorjev je čista klasika: Džeri, Sonček (odgovoren za to, kar držite v rokah, in tudi na Kopah bosta z Igorjem, še vedno se piše Šarlah, poskrbela za vsaj eno Raco), Šopi, Uha in Uroš, ki bo na koncu kriv za vse, kar bi morebiti šlo narobe. Če bo z vremenom in snegom vse v redu, tega skoraj ne bi smelo biti.

Pa še uradno organizacijski odbor za Kope 2008 (od 3. do 9. februarja) – po abecednem vrstnem redu: Mateja Celin, Jože Jerman, Ingrid Kašča Bucik, Vlado Krejač, Branko Stamejčič, Janko Šopar, Marjeta Šoštarič, Uroš Šoštarič, Urška Šprogar, Meta Verbič.

Dražen Ljubić

Draženov večno nasmejan obraz in veliko energijo ter veselje bodo najbolj pogrešali njegova soprga in otroci. Pogrešali pa jih bomo tudi vsi novinarji smučarji, s katerimi je tako nesobično delil svoje prijateljstvo. Bil je med tistimi, ki mu ni bilo žal časa in dela, ko je v zadnjih petih letih pomagal pri organizaciji »Sljemeške race« – prvenstva hrvaških novinarjev smučarjev. Želel si je, da bi se ta druženja še razširila in da bi bila pogostejša. Poleti je skušal zbrati novinarje smučarje na Dravi, a mu ni uspelo. To ga ni potrlo, ni se predal, govoril je, da bo to srečanje jeseni. Pa ni bilo – bolezן je bila neizprosna. Nismo verjeli, da ga bo tako hitro premagala in da ga ne bo več. Toda – ne bo ga več le, če se ga ne bomo spominjali. Nihče namreč ne odide, dokler je v naših mislih, dokler se ga spominjamo. Dražena se bomo spominjali ...

Sekcija novinarjev smučarjev HND

Najboljši v Jasno

Pisalo se je leto 1997. Številka 44 pa je bila zapisana pred svetovnim zimskim srečanjem Mednarodnega SCIJ v Jasni na Slovaškem.

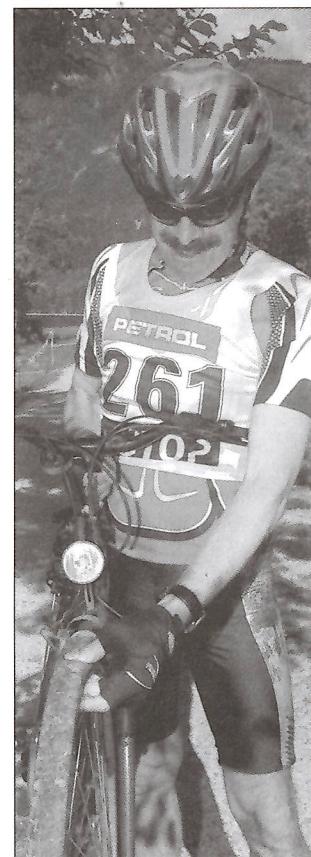
Jasna 2008, 1. – 8. marca, v slovaških Nizkih Tatrah nosi številko 54. Svetovno prvenstvo novinarjev smučarjev. In štiriinpetdeseti bomo slovenski novinarji poleg. Družili se bomo z več kot 200 poklicnimi kolegicami in kolegi iz celega sveta. Žal, nikoli več ne bo z namijo Joška Pirnarja, tudi nekdajga predsednika in potem dolgoletnega častnega predsednika Mednarodnega SCIJ.

Na letosnjem svetovnem prvenstvu bomo naše barve zastopali: Uroš Šoštarič, podpredsednik Mednarodnega SCIJ; Vlado Krejač – kapetan; Urška Šprogar; Barbra Jermann; Lidija Kos; Petra Vidrih; Maja Roš; Gregor Pucelj; Matjaž Albreht; Blaž Močnik, Bojan Glavič, Otmar Klipšter in Meta Verbič.

Prepoteni »jezerjanik«

Ob vedno (pre)lepem černomodrem jezeru pod (zopet) fantastično modrim nebom se je odvila ena najbolj zabavnih športnih tekem za novinarje in VIP-ovce: državno prvenstvo v gorskem kolesarjenju. Edina in zaenkrat deluje skoraj kot stalna težava – tekmovalcev je bilo, bi reknel neutrudni organizator tekme Tinček (pre)malo. Pa tega ni reknel, ampak lahko to mirno napišemo ... Prav vam je, pa zato vsaj letos nadoknadite.

Ob visokih temperaturah klasične druge sobote v septembri, so se kolesarke in kolesarji kar dodobra spotili. Zato nič čudnega, da so razni napitki a'la Union še bolj stekli po grlu. In tudi ravno toliko so se vsi namučili, da so sveže pečene postrvi hitro našle svoje domove po želodcih. Tekma je bila sicer prej zabavna kot športno naporna, ampak vseeno, dosežena mesta in nagrade so dovolj resne, da nih-

Glavni »krivec« za izvedbo tekm Tine Guzej-Tinček, si je pred startom malce pomagal z »dopingom«. Tekoči gel je en-dva-tri kar izginil v njegovih ustih.

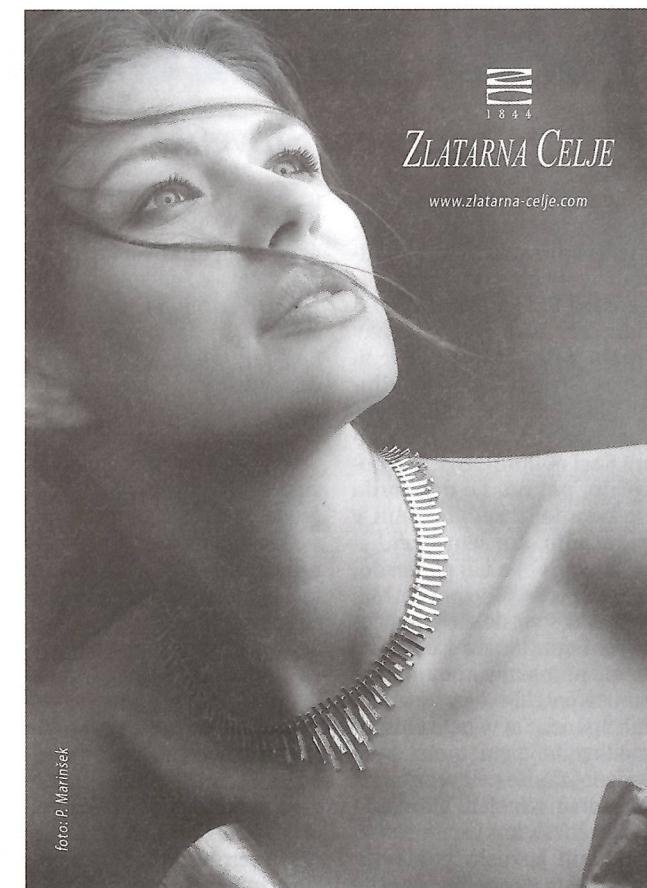
če ni vrtel pedal koles kar tako, nesmiselno, bi rekli – v prazno ...

Pohvala za dirko gre predvsem Fužinskemu športnemu društvu Gašperlin za organizacijo tekme in bohinjskemu županu in županji Kramar za gostoljubje v njuni Čolnarni. Brez tega si ob TNP-jevih in ostalih določenih nesmiselnih prepovedi kolesarjenja težko predstavljam tako tekmo. Pohvala tudi lokalnemu TO Bohinj za podeljene zvonce in pa predvsem domačim ribičem, za njihove že legendarno dobro spečene postrvi. In seveda hvala še dvema: Tine Guzeju in reviji NonStop ter Jaki Rozmanu, ki je vse omenjeno tiho vodil iz ozadja ...

VUGI

Dan, prizorišče in tekma so bili resnično navdušujoči. Zmagovalka med VIP ženskami, Sonja Ferk ni skrivala radosti – in tudi kolesa ni vrgla v jezero.

ZLATARNA CELJE

www.zlatarna-celje.com

foto: P. Marinšek

Naše zastopstvo je navdušilo s ponudbo in zabavanjem skiževskega občestva na nacionalnem večeru.

Od užitka do muk

Lani smo Slovenci v Font Romeu osvojili pet medalj

Leto dni je že minilo, kar se je prijetilo, kar vam nameravam razkriti v naslednjih vrsticah - svetovno prvenstvo SCIJ v Font Romeu namreč. Kar nekaj težav imam zato. EMŠO me teži, nekoč sive možganske vijke postajajo vse bolj apnenčasto bele. A ker sem v zadnjih Raci obljudil temeljito poročilo, naj bo. Le da morda ne bom tako zelo temeljil v poročanju, kot sem sicer.

Z vraga - pa naj mi nekdo, lepo, lepo, res lepo prosim razloži, kaj smo delali v francoskem Font Romeu na svetovnem prvenstvu novinarjev smučarjev, ki so ga organizirali Španci. Saj vem, da nisem med najbolj pametnimi, a me vseeno zanima. In odgovora ne morem izbrskati. Že res, da je Korenček nakladal nekaj o nekdanji španski enklavi v francoskih Pirenejih. In res je,

da mi je Uroš rekel, naj se ne sekiram. In da me je kar nekaj naših uglednih račijih peres prepričevalo, da smo pravzaprav v Španiji, čeprav smo v Franciji, le da tega ne vemo ne mi ne domačini ... Pa vedi, če moreš. In poročaj temeljito, če znaš. Jaz sem se vdal ... In preprosto užival.

Najprej sem užival v čudoviti vožnji, ki jo je tja in nazaj gredel upriziral na tisoč petsto kilometrov dolgi vožnji sam predsednik. Uff - Uha ima res težko nogo, Renaultov espase pa pospeške, hitrost in moč. Še zaspasti s Šopijem skoraj nisva utegnila. In ta frdmana Evropa - ker smo potovali počasi, smo ob vseh postankih lahko ob bencinu tankali le vedo ... Pač nismo bili v Uroševem volkswagenovem kombiju, ki je imel kakšnih 25 dolžinskih metrov prtljažnega prostora in v njem tudi bolj kal-

rične napitke. Tretji del odprave je potoval z letalom, pa niso bili zato nič prej na cilju. So se malo vozili z avti do tržiškega letališča, pa malo z letalom do Milana, pa še malo z drugim letalom do Barcelone, pa z busom do Font Romea ... Med prestopanjem so jim prave perutnice zrasle.

No, in potem sem užival še v mnogočem. Najprej v čudoviti družbi, potem v slikoviti pirinejski pokrajini, potem v tem, da ni bilo treba pretiravati s smučanjem, ker je bilo snega bolj malo, pa v pogledih na upehane tekače, ki so jih gonili v hrib primerljiv z Jaso na Rogli (in dol seveda tudi), pa v fantastični kulinariki, kateri bi dobrojedec TS iz Ne-

Dela spisal simfonijo prvinskih okusov, razvajenih brbončic, dolgih pookusov in še in še ... In užival sem v hotelu sosednji beznici, okoliških psih, ki

so se veselo pojali kar za šankom, medtem ko so njihovi lastniki »natepavali« bilijard in se skrajno prijazno družili tudibidi na našo druščino.

Zlasti pa sem užival v druženju znotraj enklave nekdaj Jugoslov. Ja, v enklavi smo si naredili svojo enklavo. In ga žurali na polna pljuča. In se spominjali ... tistih lepih skiževskih dni pod Titojem, pa onih lepih starogradskih, pa Doleta smo prepevali in Bajago in tiste lepe domače izpod zelenega Durmitorja. Srečanje in druženje z jugo enklavo bo ostal moj najlepši spomin na Font Romeu. In, seveda, nacionalni večer z Igorjem in njegovim kitaro in ubrano »Dan ljubezni«, s katero smo po dolgem in počez navdušili vso skiževsko srenjo, vsaj toliko kot z ogromno briško penino, vesoljskimi kranjskimi in ostalimi izbranimi vini, mesninami ... Se-

KOPE 2008 - RACA

veda tudi z zeljno solato, ki so jo skrbno zrezale in s krompirjem ter pošteno porcijo bučnega olja zakrivila naše dame in s pršutom, od rezanja katerega so celo izkušenega Korenčka roke tako bolele, da se je še po kiksu na tekih izgoverjal na to.

Pa dovolj o užitkih - še malo o mukah. Moja trtica je po 15 urah sedenja v avtomobilu postala trta. Razgibanje trte na smučiščih pa zna biti, kot vam pove vsak vinogradnik, jalovo početje. Saj se trta malo upogne, a boli ... boli. Potem pa vse tisto gnušno zvijanje levo desno po smučiščih. Španski Francozi so se res potrudili in iz nič snega naredili kar nekaj krp. Naši divjaki pa - saj jih poznate. Samo vidijo sneg, pa jih ne briga več ne trtica, ne trta, ne sonček in tudi Sonček ne.

Počitek? »Ste nori - gremo na tisto tačno, pa gremo še enkrat. Sej ni tko zlo strma. Ne, pa tudi ledena ni. Ti jo kr odločno vzam. Pa ne smreke ah-ti ...«

Končno počitek in kobilice. Uf, kako paše. Pa še v edini gostilni v širši okolici kjer točijo tudi pivo. No, pa spet uživam.

V bližini Font Romeu je francoski olimpijski center. Prava akademija za športnike in športne navdušence. Zato v večini lokalov alkohola ni. Ste videli - spet trpim.

Malo resno

Pirineji so žal za mnoge smučarje s sončne strani Alp

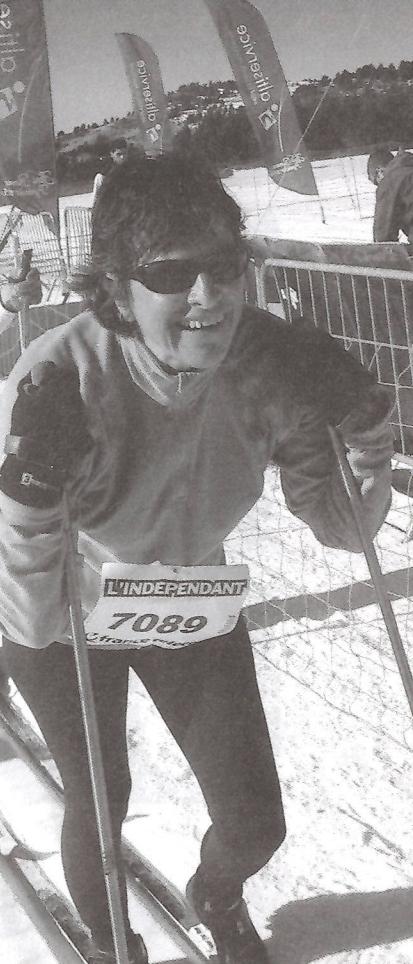
še vedno velika neznanka. A imajo kaj ponuditi. V kraju, kjer smo bili, smo spoznali kar pet velikih smučarskih centrov, ki so vsaksebi le po nekaj deset kilometrov. Smučišča so primerna tako za lagodno družinsko smučarijo kot tudi za bolj zahtevne. Ne zanemarjajo preferenc svojih obiskovalcev. Zelo skrbno vzdržujejo, če to le vreme omogoča, tekaške centre. Tereni omogočajo smuko do sitega in so raznovrstni. Čeprav bi izbirčne rekle, da je terenov za najbolj zahtevne le manj. Bogata je tudi izvenpensionska ponudba, prebivalci pa so gostoljubni in (prav nefrancosko) zelo gostoljubni. V vasicah tedensko prirejajo sejme s ponudbo domačih kmetov, med katero izstopajo siri in odlične domače mesnine. Hotelov je malo. Zato pa ne manjka pravih apartmajskih naselij z družinskemu oddihu primernimi apartmaji. Tudi če izvzamemo smučarijo, ima gost tam kaj početi. V bližini je prav zanimiv živalski vrt z avtohtonimi pirinejskimi prebivalci (in slovenskimi medvedi). Zgodovina v spricaizza vsakega vogala. Mogočne trdnjave, skromne in lepe cerkeve. Posebnost je strmo v breg vzpenjajoča se železnica. Pa vojaške utrdbe na vseh mestih, kjer se že takoj ozke doline cepijo v dolinice. Posebnost je tudi bližina legendarnega provansalskega obmorskega letovišča Sete. Območji sodelujeta. Pred leti so »pirinejci«

v Sete navozili sneg in mediteranci so lahko smučali po ozkih, piranskem primerljivih ulicah postavljenih v breg. Prebivalci Setea v pirinejska letovišča radi ponesejo zvoke svoje mediteranske kulture, živobarvne kostume in neprecenljivo bogastvo morja s poudarkom na ostrigah. Tudi nam so pripravili nepozaben, školjk, glasbe in ostalih blagodati poln večer.

V bližini Font Romeu je tudi edinstven evropski institut, kjer proučujejo možnosti uporabe energije sonca. Če je ta znana in že kar številčno uporabljena pri pretvorbi v električno energijo, se za mogočno parabolo in štituta ukvarjajo tudi s testiranjem materialov za odpornost proti nesluteni moči koncentriranih sončnih žarkov in z vesoljsko tehnologijo. Inštitut in njegov muzej, v katerem nazorno prikažejo moč očeta sonca in možnosti uporabe brezplačne energije, ki jo sonce tam radodarno razdaja, sta na ogled tudi turistom. V »sončni tovarni« vrtajo luknje s pomočjo koncentriranih sončnih žarkov tudi v več centimetrov debelo jeklo. Za nas so navratali prav posebne medalje. Njihovi nosilci so tudi naši racmani in račke ...

Pa še tekme ...

Rezultati našega zastopstva so bili - pričakovano - zadovoljivi, če ne že odlični. O njih smo vas verodostojno seznanili že v prejšnji Raci. Če je niste prebrali ali si je shranili - šlikepac. Vsekakor pa je treba izpostaviti nekaj okoliščin. Med njimi je pozornosti tekmovalnega brahlstva najbolj vredna tista, ko so organizatorji hoteli na vsak način ob medaljo spraviti našo Mičo. Ko so prebrali njen doseženi čas pač niso mogli verjeti, da je »krhka deklica« iz Dnevnika dosegla tako izvrsten čas. Šele naš protest in pričevanje njenega vodnika, ki je kazal prognozo v breg (in navzdol) sta ji prinesla zasluzeno, s sončkom navrtano medaljo. Kdo ve kaj bi v teku naredil Korenček, če ne bi po neumnenem padel in zraven zlomil še palico. In kaj bi bilo, če bi bila Petra spet blagoslovljena, kot na enem prejšnjih prvenstev, kjer sta z njo tekla še nerojena dvojčka. To pot ji je bila po vrtoglavem

Pred štartom teka se je Miča še smejala ... na cilju lovila sapo in pljuča ... potem pa skupaj z nami trepetala, če bo le dobila zasluzeno medaljo.

smuku z brega napotil lastna palica. Še dobro, da se ni predrla.

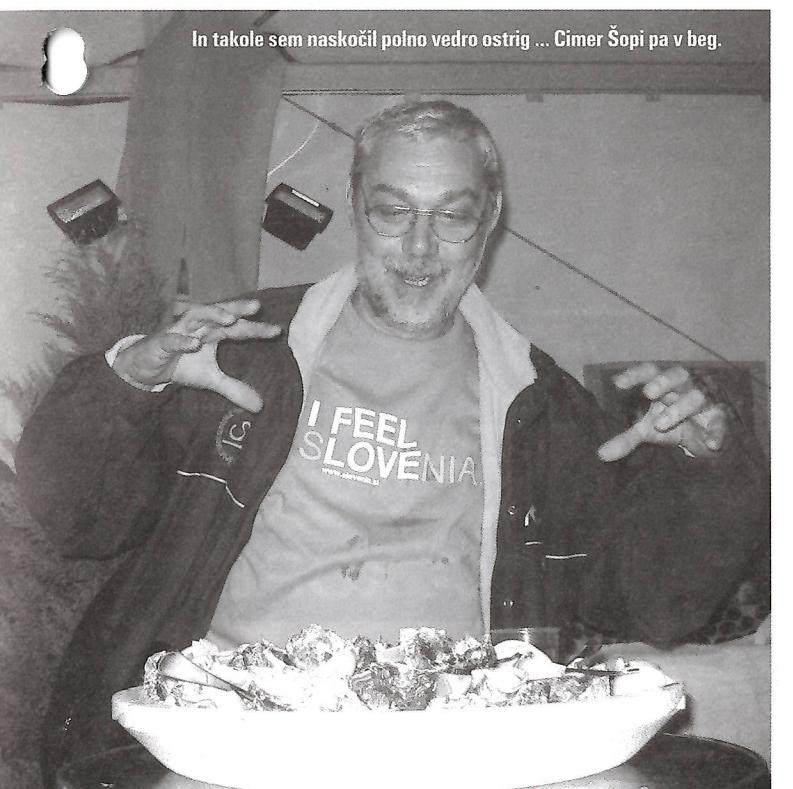
In kdo ve, kaj bi bilo v veleslalomu, če ne bi organizatorji na progo kar naprej spuščali tekmovalce mimo izzrebanega in v pravilih uveljavljenega vrstnega reda. Marjeta je hotela kar štrajkati, ker so pred damami na progo spustili - koga že? Ej, bele celice - če vas zanima, vprašajte kar Marjetu, gotovo se še spomni.

Rezime - bilo je lepo, okusno, dovolj tekmovalno in zlasti prijetno. Še vedno pa ne vem, zakaj so Španci »svoje« svetovno prvenstvo organizirali v Franciji. Mi bo kdo pomagal??? Spat' ne morem zradi teh enklav ...

Kdo smo bili

Font Romeu, okoliška smučišča in Pirineje smo kot ponosni predstavniki slovenskega skija spoznavali: Uroš in Marjeta Šoštarič, Vlado Krejač - Uha, Maja Grgić, Miča Vipotnik, Petra Lesjak - Tušek, Darčko Koren, Branko Stamejčič, Janko Šopar, Igor Mušič in Srečko Klapš.

SONČEK

Najbolj vneti in najbolj strastni gobarji naše racaste društine.

Veselo po gobe

»Pa kaj če ni lune, pa kaj če je mrzlo, nekaj gob bomo sigurno našli,« sem si mislila, ko sem sporočila Meti, da gremo lahko vsaj po gobe, če Izola odpade.

Ni vrag, da ne bomo napolnili košare ali dveh, saj so letos gobe na Koroškem rasle mimo vseh pravil. Meta je pohitela z obvestili, v slabem tednu je zbrala skoraj trideset prijav.

Dobili smo se na sončno septembrsko soboto v Gortini, na prostoru koroških splavarjev. Klub vabil je samo Miro odšel na splav, pri vseh ostalih je prevladala gobja strast.

Gobarili smo pod mogočnimi smrekami in na čudoviti jasi sv. Jerneja nad Muto, na višini tisoč metrov, z mogočnim razgledom daleč na okoli. Čeprav za rast gob ni bil najbolj pravi čas in je bilo jurčkov samo za vzorec, smo našli drugih vrst, tudi dobrih in užitnih toliko, da smo pripravili obširno razstavo pa še vsak jih je domov odnesel za juho in golaz.

Gobji dan pa nam ni ostal v spominu le po iskanju in nabiranju gobjega bogastva, največ je bil vreden sprehod po čudovitem mahu, po vonju gozda, po tišini in šelestenu suhega bukovega listja in poslušanju vetra v mogočnih smrekah.

Svojevrsten dogodek je bil tudi obisk tisoč let stare cerkvice sv. Jerneja. Nepozaben je stal pogovor s cerkvenim ključarjem, ki je prišel k nam takoj, ko nas je zagledal na jasi pred cerkvijo in pokopališčem. Ko smo se po strmih leseni stopnicah vrnili z vrha zvonika, nam je v pojočem napevu koroškega jezika razlagal zgodovino naselja in ljudi, ki so zaradi državne meje živeli drugače in po svoje premagovali težko življene na strmih pobočjih Kozjaka.

Koroško kosilo so nam pripravili na posestvu Herg, na katerem je še do lani stala najstarejša in najdebelejša slovenska lipa. Da je bilo tu nekoč res veliko lip, da ni bilo nobeno dvorišče, noben kažipot brez nje, pa spominja markirana Pot orjaških lip, ki se vije po vrhovih Kozjaka od Pernic do Treh kraljev, o čemer nam je na poti domov pripovedoval Valti Kristl, ko smo se ustavili pred veliko lipo njegovega doma.

Kako bomo gobarili letos še nismo dorekli, toda če izberemo drugi vikend septembra, imamo vsaj po kmečkem koledarju veliko možnosti, da najdemo debele jurčke.

Gorska Urška

Skromna udeležba, a odličen (in dober) tek

Na Martinovem teknu, (seveda) na Martinovo nedeljo, 11. novembra, so se v Simonovem zalivu na enem od Tekov Primorskih novic, merile tudi račke.

Najbolj so se na državnem prvenstvu novinarjev izkazali Primorci, kar dokazujejo rezultati in kar je videti s fotografije, posnete v izolskem vinski baru. Tam je v režiji SCIJ za lačne in žejne račke, tako kot že nekaj zadnjih let, poskrbela Vesna Zaro (levo). Vesna je medalje razdelila najhitrejši med ženskami Klari Škrinjar (Delo, spredaj desno), najhitrejši med damami Dragici Jaksetič (Radio Slovenija, spredaj v sredini), drugemu najhitrejšemu veteranu Venčeslavu Japlju (PN, desno) in najhitrejšemu od vseh Robertu Škrliu (PN, spredaj levo). Šampionom sta se pridružili pohodnici Božena in Meta, za fotko pa je poskrbel Luka. Bruno Zaro je bil opravičeno odsonet, zato pa je Vesna s someljejskim poznavanjem žlahtne kapljice degustatorjem predstavila zadnji letnik. In na posebno željo še nekaj starejših ... Tistim, ki so bili prisotni, ni bilo žal, ko so na Martinovo nedeljo križali tekaške in enološko-kulinarične užitke, vsi drugi pa bodo imeli priložnost spet (še) ob naslednjem Martinovem klicu v Simonov zaliv.

ĐEPL

Na Kaninu veleslalom, v dolini barele

Tradicionalno druženje na Kriteriju zadnjega snega v Bovcu in na Kaninu, katero po vrsti je bilo, smo organizatorji spet pozabili, smo pripravili od 19. do 22. aprila 2007.

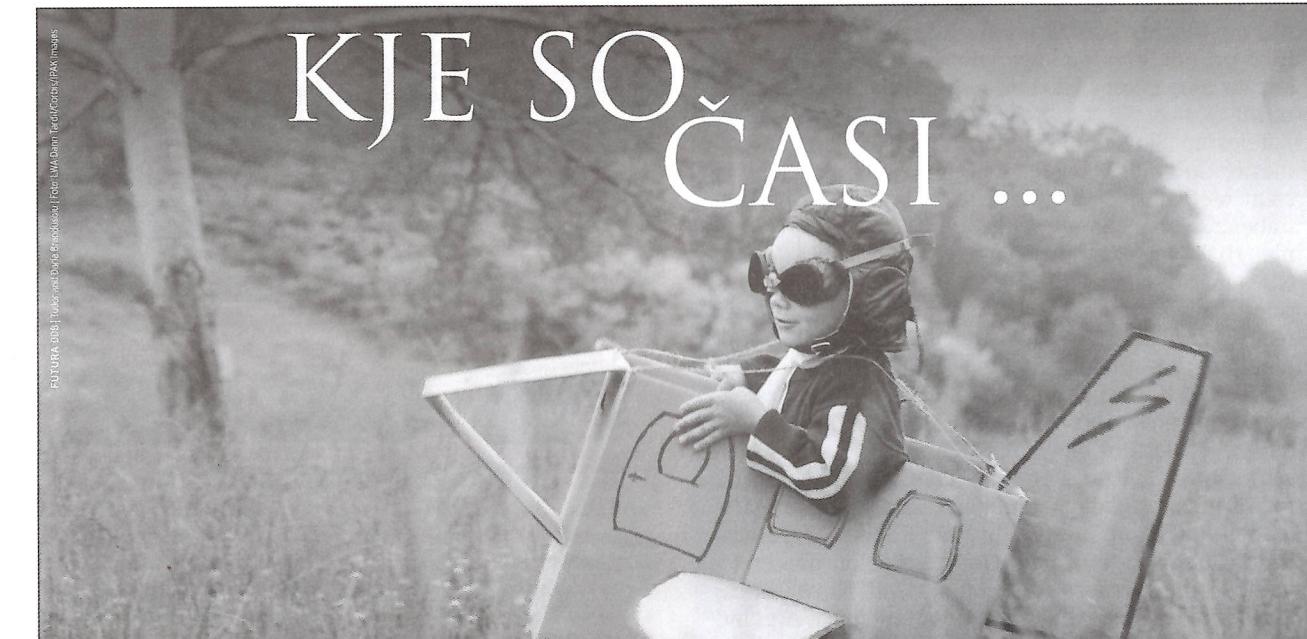
Dogajanje je bilo v znamenju Mlinotestove paštajade in postrijade 2200 metrov visoko, pa v znaku Hitovega veleslaloma, tiskovne konference in druženja (z županom občine Bovec Danijelom Krivcem, Hitovo direktorico za destinacijo Bovec Mojco Kraševčev, direktorico LTO Bovec Alenko Čop in drugimi) v hotelu Kanin.

Posebnosti so bile prvo državno prvenstvo v barelah v kamnu pri Vesku, vožnje z rafti po Soči, nastop gledališke skupine s Kambreškega in happeining Vrnitev Butnskale. Tragovito je bilo, da je vodnik na kaninskih slalomih padel in dočakal v bolnišnici.

zmagal Vlado Krejač pred Davorinom Koronom in Milošem Batistuto, pri malo starejših pa Marjan Rombo pred Ladom Stružnikom in Brankom Makšimovičem. V kategoriji gostov je bil prvi David Žižek, na drugo mesto pa se je uvrstil Marko Marčič.

Tudi letos bomo kriterij organizirali sredi aprila. Snega bo dovolj, dogovarjam pa se še za sonce in razgled do morja. Zagotovo bomo organizirali drugo državno prvenstvo v barelah, člani društva bodo

... KO JE BILA NAVADNA KARTONSKA ŠKATLA NAJHITREJŠE LETALO NA SVETU?

Časi se spremenjajo. A mi še vedno verjamemo v uredničevanje vizij. Z uspešnim vživljjanjem v nove vloge živimo za raziskovanje. Sledimo visokim ciljem, odkrivamo nove poslovne priložnosti, vanje investiramo in jih razvijamo. Tveganja uspešno obvladujemo z znanjem in visoko strokovnostjo na vseh ključnih področjih delovanja: v prehrani, energetiki, turizmu, naložbah in informatiki. www.istrabenz.si

SKUPINA ISTRABENZ

Predsedniki naj bodo vselej za vzor

Tenisači med novinarji so na Slovenskem skorajda tako zagnani kot smučarji in že več desetletij prirjeajo zase najrazličnejše turnirje. Začeli so v skromni zasedbi v Novem mestu z moštvenim tekmovanjem med novinarskimi hišami, potlej so na pobudo štajerskih kolegov nadaljevali z vsakoletnim prvenstvom posameznikov, v zadnjih letih pa še v Ljubljani v ŠC Millennium pripravljajo turnir dvojic, v zadnjih dveh letih v spomin na enega izmed teniških prosvetljencev Evgena Berganta - Kukija.

Prav s tem turnirjem so slovenski novinarji - tenisači novembra sklenili lansko sezono, letošnja pa bo še posebej bogata, ker bodo julija že četrtek gostili okrog 50 tenisačev in tenisačic iz novinarskih vrst na 31. svetovnem srečanju, zraven pa bodo prvič sploh pripravili še turnir za igralce golfa.

A naprej k sklepku lanske teniške sezone. Staro gostilniško pravilo sicer pravi, da ni dobro, če je oštir najboljši gost v svoji gostilni, ker dolgo ne bo zdržala, toda v tenisu, posebej novinarskem, je drugače. Bojan Budja, predsednik teniške sekcijske iz slovenskega SCIJ-a, je namreč v sodelovanju s svojim novo-

meškim rojakom Jožetom Splichalom zanesljivo zmagal. V finalu sta bila boljša od mešane naveze Baša Šramel - Miki Miklavčič, v polfinalu pa od prekaljene Delove dvojice Joško Boncelj - Mišo Renko.

Toda predsednika Bojana Budja čaka mnogo večji zalogaj od 5. do 12. julija letos v Portorožu. Ob pomoči skupine stanovskih in teniških kolegov bo na čelu organizacijskega odbora svetovnega novinarskega teniškega srečanja, ki bo v naši deželi četrtek za Portorožem 1987, Rogaska Slatina 1993 in Otočcem 2000. Budja in tovariši bodo ponudili zraven še novost: turnir v golfu v Lipici, kjer bo tudi okrog 50 igralcev in igralk, teniški turnir pa po običaju sila močno zaseden (prišli bodo igralci in igralke iz 25 držav) in hkrati imenitna priložnost za popravo vseh morebitnih slovenskih spodrlsljajev v času predsedovanja Evropski uniji.

Za slovensko izbrano vrsto bo pravo kvalifikacijsko sito državno prvenstvo za posameznike, ki ga v zadnjih letih pripravljajo mariborski kolegi v Slovenski Bistrici.

JOJO

Zahvala

SCIJ Slovenije se za pomoč pri izvedbi 41. srečanja novinarjev smučarjev na Kopah 2008 in za pomoč pri udeležbi na svetovnem srečanju SCIJ v Jasni na Slovaškem iskreno zahvaljuje. Pomagali so nam:

Telekom Slovenije; Mobitel, Ljubljana; Krka Novo mesto; Gorenje, Velenje; Delo, Ljubljana; Poslovni sistem Mercator, Ljubljana; Zavarovalnica Maribor; Isstrabenz, Koper; Sava Kranj; Luka Koper; TOM Trebnje; HIT, Nova Gorica; Zlatarna Celje; Adria Mobil, Novo mesto; Niers Metal, Slovenj Gradec; Večer, Maribor; Panvita Murska Sobota; Tondach Slovenija, Brezice; SPEM, Maribor; Delo Revije, Ljubljana; Petrol, Ljubljana; Mestna občina Celje; NLB Celje; Adriatic - Slovenica, Koper; Sanolabor, Ljubljana; DZS, založništvo in trgovina, Ljubljana; NT&RC, Novi tehnik-Radio Celje; Porsche Slovenija, Ljubljana; Renault Nissan, Ljubljana; Trimo Trebnje; LifeClass Hoteli Portorož; Kompas Holidays, Ljubljana; Žito Ljubljana; Medi-kem, Ravne na Koroškem; Vina Koper; KZ Goriška Brda, Dobrovo; Jeruzalem Ormož; Apolon nepremičnine, Slovenj Gradec; Kras, Šepulje; MIP Nova Gorica; Pivovarna Laško; Pivovarna Union, Ljubljana; Agroind Vipava 1894; Elektro Primorska, Nova Gorica; Milnotest Ajdovščina; Salont Anhovo, Deskle; Iskra Avtoelektrika, Šempeter pri Gorici; Radgonske gorice, Gorenja Radgona; Atelje Vokal, Ljubljana; Gozdno gospodarstvo, Slovenj Gradec; PTM Mizarstvo Markač, Vučehred; iz Radelj ob Dravi: Gradbeno podjetje Radlje, Stroj Tovarna industrijske opreme, Surovina, C&C Pušnik, Gašper trženje, Stroka produkt in Inter Kure.

Z mojo Adrio odkrivam življenje v gibanju.

WWW.ADRIA-MOBIL.SI

ADRIA MOBIL, d.o.o., Straška cesta 50, 8000 Novo mesto, Slovenija

novitednik

Še pomnite, tovariši?

Lessie se vrača, zločinec se vrne na kraj zločina, o buamerangu tudi ne kaže izgubljati besed in zdaj se je, po 22. letih, vrnila še rača družina.

Januarsko popoldne. Leto 1986. Železniška postaja Celje. Glas iz ozvočenja hladno napove: »Poseben vlak iz Beograd in Zagreb prihaja na četrti tir«. Dragu Bulcu, predsedniku 15-članskega pripravljalnega odbora je bilo najbrž toplo pri srcu, saj je vse »klapalo« ... Ampak, ne za dolgo. Po prisrčnem sprejemu in veselju ob ponovnem snidenju starih znancev in kolegov ugotovim, da jih je pripotovalo kakšnih dvesto. Na toliko nismo računali ... Se pravi, da nas bo vseh skupaj krepko preko 300 ... Stisnemo se v avtobuse ... Na kopah jih bomo že nekako razmestili ... in smo tudi jih ... le večerjali smo na »smene« ... Spali pa nekateri tako ali tako nismo ... Vsaj tako se mi zdi ...

Sicer pa zapis temelji zgoljn na tistem, kar je po 22. letih ostalo zapisano v mojem spominu, zato ne pričakujte objektivnega in uravnoteženega članka, temelječega na dejstvih in resnic.

Torej: 20. račje srečanje na Kopah je bilo rekordno po številu udeležencev. Resda vsi, ki so se ga udeležili, niso bili novinarji, kot smo ugotovili kasneje. So se pa zato razne tetke iz Niša in prijateljice iz Zrenjanina vseeno imele luštno in danes najbrž pripovedujejo svojim vnukom, »kako je nekad bilo divno na zimovanju u Sloveniji«.

In tista zima leta 1986 je bila res nekaj posebnega. Za današnje razmere, seveda. Kakšen meter in pol snega je bilo na hribu ... in mraz, da me še danes zazebe, ko se spomnim, da tudi vse popite količine ogrevalnih sredstev niso nič pomagale. Zmrznila sicer nismo, je pa zmrznila vodovodna napeljava. Ampak brez vode še nekako gre. Vina pa ni zmanjkalo. Seveda, saj je bil to čas ko so bili naši pokrovitelji še sila radodarni. Dandanašnji ni več tako, ampak tudi nekate-

Organizatorji takratnega srečanja so se nagovarjali izključno z »Bulc te išče«

rih takratnih podjetij ni več med živimi. Pa saj blagopokojnih Merxa, Topra, M-Cluba in še nekaterih vrag najbrž ni vzel zato, ker so bili dobrotniki in pokrovitelji našega srečanja. No, je pa zato šla k hudiču Jugu, z njim pa tudi tovrstna naša srečanja. Z bratstvom in enotnostjo vred.

V tem malem doprinosu k osvetilitvi blaznosti nekega časa je treba povedati, da je takrat na Kopah nastal tudi tisti znameniti zgodovinski stavek »Bulc te išče«. In neizpodbitno zgodovinsko dejstvo je tudi, da se je na moje nekajletno vabljeno srečanja končno prvič udeležil naš Sonček. Resda samo za en dan in eno noč. In resda takrat še ni bil Sonček ampak še, že malo ostareli, Hippy... Ampak ... okusil je sladkost in omamo račje družine in ostal za vedno - skušaj z našo Raco, ki je brez njega zagotovo ne bi spočenjali iz leta v leto, »furt na furt«. Tako, da bo nekaj ostalo zapisanega tudi na papirju, ne le v naših glavah.

Zagotovo je račji družini iz leta 1986 ostalo v spominu tudi smučanje na Peci, na avstrijski strani. Ko je zagrebški kolega Oto Reisinger na avtobusu povedal, da je pozabil potni list, je marsikdo pomis

sil, da bo moral duhoviti kolega ostati na meji in se tam zabavati s cariniki. Pa ni. Obmejni policist, ki je vstopil v avtobus nas je samo pozdravil, nam zaželet prijetno smukko in rekel na svidenje. Potnih listov ni bilo treba pokazati. Kolegi, naši bivši bratje, predvsem tisti iz Srbije, niso mogli verjeti svojim očem. Navajeni ostre kontrole in skrivjanje kave in kavbojk, tudi niso sprejeli moje razlage, da je to pač enotni evropski kulturni prostor in da je tukaj Koroška in meja zgolj formalnost ... Pravzaprav niti ne vem, če so že danes doumeli, da tam zdaj resnično ni več meje ...

Pa pustimo to. Tudi na Kopah je nekaj naših kolegov in seveda kolegic prvič stopilo na smuči. Med njimi je bila tudi Inja Svetel-Sutlič, mlada kolegica z zagrebške TV. Spoznal sem jo sredi največje Pečine strmine. V snegu, čisto razmontirano, samo in obupano. In jo seveda s hriba varno spravil v dolino. Rekla je, da sem ji rešil življenje, za nagrado sem dobil poljubček, potem pa mi je predstavila svojega moža, ki je čakal na varnem, v gostilni. Vanja Sutlič, ki sem mu rešil ženo, da mu je stala ob strani, je naredil blesteči karijero in je danes ge-

neralni direktor HTV, prijateljsvo, ki se je stekalo takrat, pa je tudi nekaj lepšega, kar ponavadi ostane po naših druženjih. Verjamem, da je tako tudi z vašimi spomini na čase, ki se ne bodo nikdar vrnili. Škoda ali na srečo?! Kdo bi vedel. Mladi kot prej, ne bomo več, vse dam vse dam, za eno noč, za eno noč ...

Hladen glas iz zvočnika na železniški postaji in Celju napove: »Poseben vlak za Zagreb in Beograd je pripravljen za odhod.« Poslovili smo se. Na svidenje! Z obljubo da bomo še kdaj prišli. In zdaj nas imajo. Sami so si krivi.

Šopi

Še en mali oglas. Zanj me je prosila naša kolegica, ki ne želi biti imenovana, saj jo bo tisti, ki mu je namenjen, že prepozna. In ker imam pri uredništvu Race res nekaj malega zvez, sledi brezplačna objava oglasa, na zahtevo prizadetege pa lahko »zrihtam« tudi po pravek.

Na Kopah sem izgubila malo rabljeno nedolžnost. Poštenega najditelja prosim, da mi jo po 22. letih končno vrne. Za nagrado mu lahko letos ponudim zrelost in dolgoletne izkušnje.

Šifra: Oj mladosti moja ...

Prvi v Sloveniji

55 % bonus
za izkušene voznike pri zavarovanju avtomobilske odgovornosti

Številne prednosti in ugodnosti AVTOBILSKIH ZAVAROVANJ Adriatic Slovenica.

MODRA ŠTEVILKA
080 11 24

Več na www.adriatic-slovenica.si

AS
AdriaticSlovenica

Ko gre za zdravje!

NIEROS® Oprema iz nerjavljiva jekla za prehrabno industrijo

- Industrijske pralnice**
- Higienske postaje**
- Transportni sistemi**
- Dvižne naprave**
- Laserski razrezi**
- Hladilniki za mleko**
- Odtoki in kanali**
- Mize, vozički in ostala oprema**
- Vrata**

NIEROS Metal d.o.o.
Gmajna 55
2380 Slovenj Gradec
Tel: 02/ 88 27 100
Fax: 02/ 88 44 078
e-mail: info@nieros.si

www.nieros.com

Sava

Prihodnost je na naši strani.

Prihodnost je na strani preudarnih in pogumnih, premišljenih in drznih.

Po osvojenih ciljih smo si zastavili nove, se zahtevnejše. Odličnost, nenehne izboljšave in nepreklenjen razvoj nam kažejo smer. Pripravljeni smo na nove korake. Z njimi bomo rasli in še nadalje presegali pričakovanja vseh, ki smo jim zavezani: zaposlenih, kupcev, partnerjev, delničarjev in okolja.

SAVA, d.d., Škofijeska 6, 4000 Kranj, www.sava.si

KREATIVEV

Družbe Poslovne skupine Sava:
 • Sava, d.d. • Savatech, d.o.o. z zunanjetrgovinsko mrežo • Sava-GTI, d.o.o. • Sava Rol, d.o.o.
 • Sava IP, d.o.o. • IP Nova, d.o.o. • IP Nova A, d.o.o. • Sava IPN, d.o.o. • PC AG, d.o.o. • Sava IMG, d.o.o.
 • Sava Nova, d.o.o. • Sava Medical in storitve, d.o.o. • Energetika Sava, d.o.o. | • Sava-Schäfer, d.o.o. |
 • Sava Hoteli Bled, d.o.o. | • Terme 3000, d.d. • Terme Radenci, d.o.o. • Terme Ptuj, d.o.o. • Terme Lendava, d.d.

Poslovna skupina Sava

RACOSKOP

OVEN

Ovni bodo tudi tokrat žezele zmagovali. A težave jim bo delal odgovor na zapleteno vprašanje: Kako priti na vrh, ko pa smučarska proga pelje samo navzdol!?

BIK

Bikova potrpežljivost bo na preizkušnji. Zvezde svetujejo preizkušen recept: vsakokrat, ko se živci preveč napnejo, sezite po domačem zdravilu. Naj bo obvezno namočeno v šnops!

DVOJČKA

Zgodi se lahko, da dvojček nepričakovano sreča sorodno dušo. Za takšen primer bo nadvse uporaben tisti znani refren: Mi trije smo najlepši par!

RAK

Raki bodo večkrat zaradevali in to ob najbolj neprimernih trenutkih. Še sreča, da se lahko izvijejo z izgovorom: Seveda sem rdeč, saj sem rak!

LEV

Če bo med levi in levinjami prišlo do nesoglasij, bo to samo zato, ker bodo levi preveč pogledovali po racah, levinje pa po racakih.

DEVICA

Če boste po tem tednu še vedno devica, vam tudi najbolj milostne zvezde ne morejo dati pametnega nasveta.

TEHTNICA

Ko bodo tehtnice pretehtale vse argumente za in proti, vse možne razplete in vse hipotetične odgovore, bo sneg že zdavaj skopnел.

ŠKORPIJON

Škorpijoni se bodo tokrat držali bolj ob strani. Toda ta zadržanost bo slej ko prej le navidezna. Njihovo želo bo namreč vseskozi v pripravljenosti.

STRELEC

Strelcem bodo nemalo preglavic povzročale tarče. Uspelo bo le tistim, ki se bodo znali dobro osredotočiti na eno samo.

KOZOROG

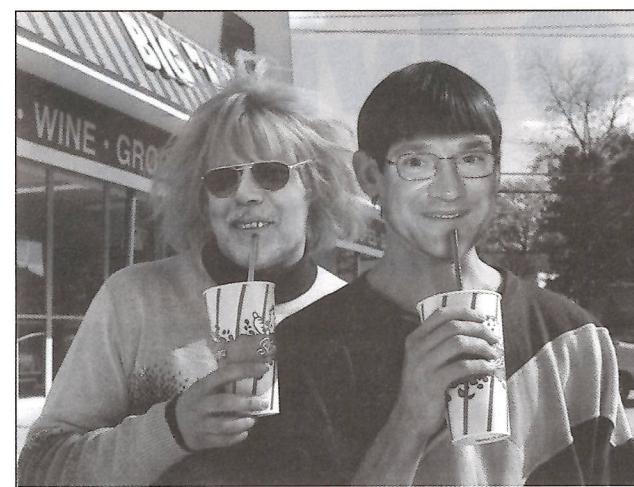
Za kozoroge bo teden poln adrenalina. Lahko pa se konča tudi s kakšnim glavobolom. Zvezdni namig: včasih dobrohotno prepustite prostor za šankom komu drugemu.

VODNAR

Naj vas ime znamenja ne zavede: vodnarji ne bodo niti od daleč prenesli pogleda na vodo. Ustregli jim bodo tisti, ki jim bodo privoščili kakšno čim bolj žlahtno kapljico.

RIBI

Ribe bodo ostale na suhem, ribaki pa bodo hrepeleni po mokroti. Usklajevanje interesov bo terjalo nekaj časa in priprav, a na koncu je lahko zadovoljstvo obojestransko.

R A Z P I S

SKIJ Slovenije razpisuje prosto nedelavno mesto

UREDNIKA RACE

Pogoji:

- jih ni (zaželena pa je vsaj osnovna stopnja pismenosti)

Želje

- zaželena sta vsaj dva idiota ali osebka omejenih umskih sposobnosti, ki bi bila pripravljena užitke druženja, smučanje in še marsikaj zamenjati za to, da račja družina dobri svojo pičo v obliki race ali Race. Po možnosti vsak dan.

Preference

Pri izbiri bo imel prednost istospolni par brez istospolnih želja. Vsaj eden mora znati vsaj kaj napisati. Drugi pa mora obvladati skrivnosti male črne skrinjice, ki slisi na ime računalnik. Vsaj toliko, da zna nekdaj bedastoč postaviti v stolpce in dodati še kakšno fotko.

Prednost

Prednost pri izbiri bo imel prednost istospolni par brez istospolnih želja. Vsaj eden mora znati vsaj kaj napisati. Drugi pa mora obvladati skrivnosti male črne skrinjice, ki slisi na ime računalnik. Vsaj toliko, da zna nekdaj bedastoč postaviti v stolpce in dodati še kakšno fotko.

Ostalo

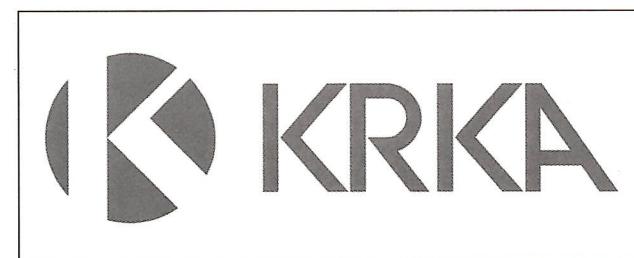
Ker dva idiota, ki izpolnjujeta naštete pogoje že imamo, želimo, da nihče od prijavljenih nima neposrednih povezav s tajkuni. Zaželeno je tudi, da je vsaj eden od obeh podpisnik peticije.

Dodatni pogoj

Neznanje smučanja, spolna in vzdržnost ob šanku.

Nagrada

»Hej, ti si moj prijatu,« iz šerifovih ust.

Odvisni od šerifa

Kar je res je pač res – in od resnice ni bežati, še zlasti v najbolj verodostojnem časopisu na sceni – Raci namreč. Imel sem grozne muke, ko sem se moral odločati, ali vam že pred srečanjem povem, v kakšne roke smo padli in kaj vse hudega nas čaka. A resnici ne moreš ubežati.

Glavni letošnjega srečanja je Uroš. Logika mi sicer ni povsem jasna, čeprav drži, da ima Prlek na stalnem delu v Ljubljani tam odlične in zelo globoke zveze. Kaj je prevladalo tem sklerotičnem skizu, da so za šerifa tega srečanja določili prav Uroša, ostaja misterij. Morda njegove organizacijske sposobnosti ... Pa bi bolj rekel da družinske zveze. Je najbrž Marjeta rekla »Ah, jaz ne bi, dej ti Uroš ...«

In je »not' padu« ... vsaj meni se tako zdi. In zdaj srčno upam, da ne bomo sku-paj z njim tudi mi vsi not' padli. Čeprav – roko na srce – na Pohorju nimaš kam da leč pasti. Razen če se kakšna Korošica odloči in te »dol p'hne«.

No in tako, spoštovano rače občestvo, smo v Uroševih rokah. Glede na tradicijo zadnjih let sem bil pred novo dilemo – kdo je pravzaprav Uroš, ki bo skoraj ves teden upravljal z našimi perutmi? Z Aličem ni bilo težav, jasno je bilo, da je pravi Fredi Miler. In s Šopijem tudi ne – jasno, da je bil Nejša, v kombinaciji s Frančkom pa duo Platin. Tudi z Uho, Urošem, Binco in Tinčkom ni bilo problemov – jasno – bili so Sestre. A Uroš?

Ker nenehno teži, da je moj »prJATu«, jaz pa njemu, da sem bolj pri Adriji, sem mu celo ponudil nekaj različic. Vprašal sem ga, če bi bil raje Lepi Dasa, ali pa morda (glede na frizuro) kak Jan Plestenjak. Čeprav tudi kot Saška Lendero ne bi bil slab. Mikal me je tudi moj najljubši Werner. A ker gre za Koroško, bi mogoče lahko bil Marjan Smode ...

Uroš pa, ko te ne rabi, ne kliče – in tudi na mejle ne odgovarja. Tako je odločitev ostala čisto moja. Pa sem gruntal, kaj če bi bil Hulk – saj se organizacije loteva prav po rokoborsko. Potem pa – potem me je presvetlilo. Novinar, ki tudi na resnih okroglih mizah pravi, da je kriminal prodajni artikel, ne more biti drugega kot šerif. In prvi med vsemi šerifi je John – Uroš Wayne. Fotografija v ugledni družbi igralcev iz filma Kdo je ubil Libertija Wal-lancea to samo še potrjuje.

Tako – račke – smo kar smo in »ahta« nas, kdor nas pač »ahta«. Sam največji

šerif vseh časov, ki je z Divjega zahoda preko severozzhodne Slovenije prišel sem – na sam sever – na Koroško in ki se ne boji ničesar. Še lokalnih in globalnih Petkov ne. Varni torej bomo. Če bomo ob tem užili še kaj pristno domačega, kakšno skuto z bučnim oljem in čebulo, kaj tolkeca in sadjevca, nas v teh dneh z bregov ne prežene ne partija ne patrije.

SONČEK

